

Część urzędowa.

Jego c. k. Apost. Mość raczył wydać następujące pisma odręczne:

Kochany sekretarzu Kerkápolyi! Uwalniając Cię w łasce od posady sekretarza stanu w Mojem węgierskim ministerstwie obrony krajowej z uznaniem Twych skutecznych i znakomitych zasług położonych na tem stanowisku, mianuję Cię zarazem na wniosek Mojego prezydenta rady ministrów Moim ministrem finansów.

Wiedeń 23. maja 1870.

Franciszek Józef m. p.

Juliusz hr. Andrassy m. p.

Kochany ministrze Gorove! Uwalniając Cię w łasce od posady ministra rolnictwa, handlu i przemysłu i wyrażając Ci Moje zupełne uznanie za Twoje skuteczne i znakomite zasługi położone na tem stanowisku, mianuję Cię zarazem na wniosek Mojego węgierskiego prezydenta rady ministrów Moim ministrem robót publicznych i komunikacji.

Wiedeń, 24. maja 1870.

Franciszek Józef m. p.

Juliusz hr. Andrassy m. p.

Kochany Szlavy! Na wniosek Mojego węgierskiego prezydenta rady ministrów mianuję Cię Moim ministrem rolnictwa, handlu i przemysłu.

Wiedeń, dnia 24. maja 1870.

Franciszek Józef m. p.

Juliusz hr. Andrassy.

Obwieszczenie.

Z powodu pojawienia się księgosuszu we wsi Oszczowie w Królestwie polskiem, pół mili od granicy galicyjskiej względnie powiatu sokalskiego, zarządziło c. k. namiestnictwo stosownie do §. 3 ustawy z dnia 23. czerwea 1868. r. i rozporządzenia ministerjalnego z dnia 7. sierpnia 1868. r. zamknięcie granicy państwa wzdłuż sokalskiego, rawskiego, cieszanowskiego i jarosławskiego powiatu. Zamknięcie to dotyczy nie tylko zwierzęta i przedmioty w §. 2. ustawy wymienione, lecz także i osoby, o których jest wiadomem lub przypuszczać można, iż znajdowały się w miejscach zarazą dotkniętych, lub były w styczności ze zwierzętami z miejsc zarazonych

pochodzącymi. Takie osoby poddać się muszą przed wejściem do kraju przepisanej desinfekcyi.

W myśl §. 4. i 27. oznaczono w kraju trzymilowy okręg od granicy za obwód zarazy, który obejmuje następujące miejscowości powiatu sokalskiego. Sulimów, Kościaszyn, Liski, Hulcze, Chochłów, Liwce, Horodyszcze waręż, Zniatyn, Przewodów, Winniki, Dłużniów, Myców, Wyżłów, Budynin, Machnowek, Woroehła, Tuszków, Oserdów, Cebłów, Wierzbiał, Rusin, Leszczków, Waręż wieś i miasto, Uśmierz, Horków, Selbów, Mianowice, Nuśmice, Uhrynów, Tudorkowice. Wojsławice, Chorobrów, Opulsko, Hatowice, Bojaniec, Sawczyn, Moszków, Piewowszczyzna, Siebieczów, Zabeze murowane, Bezejów, Waniów, Głuchów, Beż, Witków, Prusinów, Huliczków, Nowydwór, Ostrów, Krystynopol, Klusów, Dobraczyn, Madzarki, Boratyn, Zawisznia, Potarzyca, Sokal, Konotopy, Cieląż, Ulwuwek, Horodłowiec, Pieczygóry, Starograd, Skomorochy i Ilkowiec z Wawławką, Steniatyn, Baranie peretoki, Świtarzów, Herbaków; i z powiatu rawskiego: Wasylów, Ulwuwek, Krzewica, Szczepiatyn, Korozmin, Staje i Korezów.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 24. maja 1870.

Obwieszczenie.

Celem lepszego uposażenia szkoły ludowej w Siedliskach, odstąpili na jej własność właściciele dóbr Siedlisk WW. Helena i Maciej Mączynscy grunt w obszarze jednego morga 1590 kwadratowych sążni.

Okazaną tą ofiarą gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej, podaje się z wyrazem z służonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 17. maja 1870.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. „Wybory nowe do sejmiku niższo-austriackiego — pisze „Fremdenblatt“ — zostały już rozpisane. W gminach wiejskich odbędą się wybory d. 20. czerwea, w Wiedniu i innych okręgach miejskich d. 25. czerwea, w izbie handlowej d. 28. czerwea a w kuryi właścicieli większych posiadłości d. 30go czerwea. Uchwalona w sejmie niższo-austriackim ustawa zaprowadzająca tajne głosowanie i rozporządza-

jącą, by wybory odbywały się w tych miejscach, gdzie się znajdują sądy powiatowe, otrzymała już sankcyę cesarską. Dnia 31. b. m. odbędzie się konferencya właścicieli większych posiadłości. — Polacy notable zgromadzili się dnia 26. b. m. u J. Exc. prezydenta rady ministrów hr. Potockiego, ażeby się dowiedzieć, co rząd postanowił względem żądań Galicyi. Jego Exc. hr. Potocki oświadczył, iż rada ministrów nie powzięła jeszcze decyzji stanowczej. Polacy żądali bowiem jak wiadomo już teraz niektórych koncesyi administracyjnych a mianowicie potwierdzenia statutu miasta Lwowa, sankcyi ustawy o nadzorze szkół ludowych i statutu szkolnego. Polacy konferowali już także z J. Exc. hr. Potockim i o rezolucyi sejmiku galicyjskiego. Hr. Adam Potocki, dr. Smolka i dr. Weigel wyjechali już z Wiednia. — Mimo twierdzenia czeskich dzienników, iż Palacki bawi w Wiedniu jedynie w sprawach naukowych utrzymuje się pogłoska, iż chciał on wyjednać u J. Exc. hr. Potockiego rozwiązanie sejmiku czeskiego i że zabiegi te były bezskuteczne.

— „Gazeta wiedeńska“ ogłasza buletyn z dnia 28. b. m. oznajmiający, iż Jego cesarzewiczowska Mość najdosłojniejszy następca tronu Arcyksiążę Rudolf już kilka razy wychodził na przechadzkę i powrócił zupełnie do zdrowia.

Peszt. Węgierski dziennik urzędowy ogłasza trzy najwyższe odręczne pisma, w których dzisiejszy węgierski minister handlu Gorove zostaje uwolniony od dotychczasowej swej posady i mianowany natomiast ministrem komunikacji, były sekretarz stanu w ministerstwie spraw wewnętrznych, Szlavy, mianowany ministrem handlu a sekretarz stanu Kerkápolyi ministrem finansów. Skończyło się zatem w węgierskim ministerstwie długie przesilenie, które tak mocno zajmowało opinię publiczną w Węgrzech.

Paryż. Na posiedzeniu ciała prawodawczego z d. 25. maja przyjęto modyfikacye postawione przez Juliusza Favre do art. 29. ustawy prasowej. Następnie przystąpiono do dyskusyi nad postawionym przez deput. Keratry artykułem dodatkowym, do którego przyłączył się także Picard ze swoją poprawką odrzuconą na poprzednim posiedzeniu. Poprawka ta opiewa, jak następuje: „Dowód w procesach o oszczerstwo jest także zawsze dozwolony, jeżeli kwestya, która wywołała akcyę sądową, odnosi się do interesów publicznych, albo komunalnych.“

Część historyczno-statystyczna.

Do statystyki Galicyi.

Rok 1868.

(Ciąg dalszy.)

6. Cukier, piwo, wódka.

Cukier. W kampanii r. 1867/8 trzy cukrownie galicyjskie przerobiły 152.299 cetn. buraków, w kampanii zaś 1868/9 210.810 cetn. Pomiedzy wszystkimi temi krajami w radzie państwa reprezentowanymi które posiadają cukrownie (Niższa Austria, Czechy, Morawia, Szląsk, Galicya), Galicya tak pod względem liczby cukrowni, jak pod względem stosunkowej ilości przerabianych buraków, najniższe zajmuje miejsce i bardzo mało zaważyć może na szali ogólnej produkcji, stowięczaledwie setną jej część. Niższa Austria, posiadając tylko 4 do 5 cukrowni, a więc o 1/3 część więcej, produkuje trzy razy tyle cukru co Galicya, Szląsk, posiadając trzy razy więcej cukrowni niż Galicya, dostarcza cukru 5 do 8 razy więcej niż ona. Morawia miała w r. 1867/8 37, a w następnym 38 cukrowni i przerobiła w pierwszym 5.424.960, w drugim zaś 4.561.896 cetn. buraków. Czechy posiadając w roku 1867/8 78, a w następnym 85 cukrowni, przerobiły w

pierwszym 8.035.821 cetn., w drugim 5.916.437 cetn. buraków. Ogółem na wszystkich pięciu prowincjach posiadających cukrownie, było ich w ruchu podczas kampanii 1867/8 132, podczas kampanii 1868/9 140; w pierwszym roku przerobiono buraków 13.338.050, w następnym 12.137.674. Zasługuje przecież na uwagę, że chociaż w kampanii 1868 r. wszędzie więcej cukrowni było w ruchu niż w kampanii r. 1867, nigdzie nie przerobiono w r. 1868 więcej buraków niż w poprzednim, jakby to być powinno, lecz wszędzie mniej. Jedna tylko Galicya przy tej samej liczbie cukrowni, przerobiła ich w r. 1868 o 58.511 cetn. więcej, niż w poprzednim. — Pomiedzy większymi fabrykami cislitawskimi, to jest temi, które przerabiają przeszło 120.000 cetn. buraków rocznie, cukrownia tłumacka, największa z galicyjskich, średnie zajmuje miejsce. Największa bowiem ze wszystkich cukrowni w Przedlitawii w U. Berkovic w Czechach przerobiła w kampanii 1868/9 241.847 cetn. buraków, a najmniejsza, w Napagedi w Morawii 120.787 cetn. podczas gdy cukrownia tłumacka przerobiła w tymże czasie 143.927 cetn. buraków.

Piwo. Browarów, w kampanii 1867/8 było w ruchu w Galicyi 271, podczas gdy w Niższej Austrii było ich 119, w Wyższej Austrii 279, w Salzburgu 72, w Styrii 97, w Karyntyi 169, w Krainie 18, w Gorycyi, Gradysce, Istrii bez Tryestu 4, w Tyrolu i Vor-

arlbergu 145, w Czechach 998, w Morawii 263, w Szląsku 69, w Bukowinie 14.

W 170 browarach galicyjskich wyrabiano piwo górnej fermentacyi, w 87 dolnej a w 44 górnej i dolnej fermentacyi. W żadnym kraju koronnym nie ma zresztą tak wiele browarów wyrabiających wyłącznie piwo górnej fermentacyi, co w Galicyi. W Niższej Austrii, Salzburgu, Styrii, Gorycyi i Szląsku nie ma wcale takich browarów, lecz takie, które wyrabiają piwo tylko dolnej, lub też górnej i dolnej fermentacyi; w innych prowincjach liczba browarów wyrabiających wyłącznie piwo górnej fermentacyi jest stosunkowo bardzo szczupła. W Morawii np. 250 browarów wyrabiają piwo dolnej, 11 górnej i dolnej, a tylko 2 wyłącznie górnej fermentacyi; w Czechach jest 663 browarów wyrabiających piwo dolnej fermentacyi, 301 dolnej i górnej, a tylko 33 wyłącznie górnej; w Wyższej Austrii z ogólnej liczby browarów tylko 3 wyrabiają piwo górnej fermentacyi wyłącznie.

Pomiedzy browarami galicyjskimi było 11 małych, opłacających podatek niżej 100 złr., 199 takich które opłacały od 100 do 1000 złr. podatku; 115 takich podatek wynosił 1000 do 5000 złr.; 17 opłacających 5000 do 10.000 złr. a 9 nad 10.000 złr. podatku. W Czechach podatek niżej 100 złr. opłacało 15 browarów, od 100 do 1000 złr. 176, od 1000 do 5000 złr. 444, od 5000 do 10.000 złr. 273, nad

Sprawozdawca przemawiał za odrzuceniem tego artykułu dodatkowego. Picard sprzeciwiał się temu. Przy głosowaniu większość deputowanych głosowała za tym artykułem.

— „Journal de Paris“ donosi, że Laboulaye chciał dnia 23. b. m. rozpocząć swe wykłady w Collège de France ale zaraz po wejściu do sali musiał ją opuścić, gdyż studenci wołali: „Au Senat! Aux Tuilleries!“ i nie dali mu przyjść do słowa.

— Mowę cesarza Napoleona powitały dzienniki angielskie przyjaźnie. „Times“ pisze w osobnym artykule poświęconym tej sprawie: Jakkolwiek błędy, które popełnił E. Ollivier i inni członkowie francuskiego rządu są wielkie, jednakże wątpić nikt nie może, że cesarz umie w sposób trafny i skutecznie wypowiedzieć to, co myśli. Mowa jego była jasną i dobitną więc musiała wywołać zadowolenie. W interesie samego cesarza a jeszcze więcej w interesie jego dynastji uważaliśmy zawsze plebisycy za środek niepolityczny. Sam cesarz Napoleon zdaje się teraz podzielać to zdanie. Jedynym jego celem jak sam wyznaje było uzyskanie potwierdzenia od narodu dla nowej konstytucji francuskiej. Zaraz jednak wywiązała się ztąd kwestya: Cesarstwo albo rewolucya. Kwestyą tę jednakże wywołał sam cesarz Napoleon. Zanim jeszcze pojawiła się odezwa do narodu, wiedział każdy, że rewolucya grozi cesarstwu. Plebisycy nadał tej walce pewien charakter prawny a rewolucyi podstawę. Uznano istnienie stronnictwa rewolucyjnego i możliwość jego tryumfu. Tymczasem koniec całej tej sprawy wypadł pomyślnie. Cesarz wzmacnił stanowczo dzisiejsze swe stanowisko, chociaż zdaniem naszym stało się to kosztem przyszłości. Gdyby cesarzewicz wstąpił na tron zaraz po ukończeniu plebisycy, natenczas samo zeznanie, że głosowania z r. 1851 i 1852 żadnej nieodwołalnej ustawy nie stanowią, wprowadziłoby opiekunów młodego Napoleona w niemałe zakłopotanie. Tymczasem jednakże cesarz żyje jeszcze i rządzi a nadto po stanowił rządzić mądrze, silnie i roztropnie. Napoleon posiada niezaprzeczony talent do rządzenia i używa go w taki sposób, który uważa za najlepszy dla dobra powszechnego. Wszystko to da się zresztą pogodzić z rządami osobistymi w najpełniejszej tego słowa znaczeniu. Nowy tytuł prawny potęgi cesarza polega jak przedtem tak i teraz na tem, że naród nie ufa w możliwość pogodzenia wolności z porządkiem. Skoro jednakże ochłonie z tej obawy pozna niezawodnie, że nawet mimo ograniczeń wprowadzo-

nych przez cesarza w nowym systemie dosyć pozostało wolnego pola dla dążeń wolnomyślnych. Francuzi nie mogą się niczego spodziewać od rewolucyi. Zadanie ich polega na potęgowaniu wolności, a wolność, jesteśmy o tem przekonani, można wywalczyć pod każdym systemem rządowym z tym jednakże, by walka toczyła się na podstawie prawnej, by wyraz swobodnej woli nie zmieniał się w niepohamowaną namiętność stronnictwa, a wreszcie by opozycya unikała wszelkiego podejrzenia o uczestnictwo w rewolucyi. Hr. Daru z konstytucyjnym stronnictwem pokonał przed kilku miesiącami imperyalizm a Rochefort i „Marseillaise“ pomogli imperyalizmowi w zastrzeżeniu szczytu wielkiego.“

Florenca. Florentyński koresp. „Oss.Triest.“ donosi, że ostatnie rozruchy republikańskie we Włoszech są dziełem Mazziniego. Całe Włochi zalane są komitetami republikańskimi, które jednakże tylko bardzo słabymi siłami rozporządzają. W Florencji ma także istnieć komitet republikański. Pomiędzy Mazzinim a Garibaldim nie istnieje porozumienie. Mazzini żąda bowiem przedewszystkiem zaprowadzenia republiki a Garibaldi nie odrzuca wprawdzie tej myśli ale na pierwszym planie stawia zajęcie Rzymu. Mazzini zgodził się na to by oddziały z republikańskim sztandarem na Rzym wyruszyły. Garibaldi tymczasowo nie przyjął ani nie odrzucił swego współdziałania. Jeden z jego synów Ricciotti miał się znajdować pomiędzy powstańcami pod Filadelfią. Młodszy syn Menotti nie mieszał się pierwotnie do tej ruchawki, ale niedawno wystąpił najgwałtowniej przeciw rządowi w „Gazzettino Riosa.“ Dla większej pewności wysłał rząd włoski kilka okrętów, które okrążają Kaprę. Korespondent donosi w końcu, że oddziały powstańców zasilają dotychczas tylko najniższe warstwy społeczeństwa. Niema obawy, by wybuchła groźna rewolucya ale powstańcy będą ciągle wojsko niepokoić i tem samem przyprawiać skarbu państwa o znaczne wydatki.

— Na posiedzeniu izby włoskiej z d. 23. b. m. zdarzył się bardzo charakterystyczny wypadek. Znany z swej excentryczności członek najskrajniejszej lewicy deputowany Billia interpelował ministra finansów, czy ogłoszony przez „G. di Udine“ telegram jest prawdziwy. Dziennik ten, rzekł Billia, redagowany jest przez deputowanego Valussi, który zapewnie dla tego stanowiska swojego nie chce odpowiadać za to, co napisze. Jakiś człowiek obrażony

przez Vallussiego wiedząc, że pod sądem nie doczeka się zadośćuczynienia postanowił na własną rękę załatwić tę sprawę. Valussi został na miejscu publicznem insaltowany i obity. Minister Sella miał wysłać telegram z ubolewaniem nad tym wypadkiem do Valussiego. Billia ganił ten krok ministra finansów w sprawie, której dokładnie nie poznał. Sella usprawiedliwiając się rzekł: „Zapewnie wszyscy zdziwią się, że pociągają mnie do odpowiedzialności za telegram, który wysłałem do szanownego Valussi, by wyrazić ubolewanie nad wypadkiem, który go spotkał. Nie wiem co jest w tem dziwnego, że ja, przyjaciel i kolega Valussiego reprezentującego miasta, którego obywatelem honorowym jestem, zganiłem niecy zamach, którego on stał się ofiarą. Jak można nie ubolewać nad zamachem, którego ofiarą staje się człowiek z szlachetnym charakterem i prawdziwym patriotyzmem? Moi panowie! Uczyniłem to, co wszyscy byli uczynili i sądzę, że my wszyscy powstawać musimy energicznie przeciw takim zamachom na wolność, jeżeli społeczeństwo nasze nie ma utracić wszelkiej cechy cywilizacyjnej. Rząd nie wypełniłby był swego obowiązku, gdyby nie wypowiedział zdania które jak sądzę wszyscy podzielają.“

Rzym. Dnia 19. maja odbyło się 54 generalna kongregacya. Przy mszy celebrował msgr. Franchi, arcybiskup z Tessaloniki i nuncyusz papieski w Madrycie. Przemawiali potem kardynał Cullen, arcybiskup z Valladolid, msgr. Jussef patriarchy antycheński. Posiedzenie odroczone potem do dnia następnego.

Lizbona. Skład nowego gabinetu portugalskiego ma być następujący: Saldanha prezydent i minister wojny, biskup Visen minister spraw wewnętrznych, Carvalho minister robót publicznych, Arabia Aislo minister spraw zagranicznych, Saraiba minister finansów a Auvtrale minister marynarki.

Ateny. Śledztwo w znanej sprawie maratonskiej szybko naprzód postępuje. Już rozłączono procesa właściwych poimanych jako też zbiegłych zbrojców, o których dnia 21. b. m. rozstrzygać będzie sąd przysięgłych w Atenach, od procesów przechodzących i współwinnych. Śledztwo zresztą przybiera w tych procesach coraz większe rozmiary. Wszyscy bracia przewodzcy bandy Arvanitesa, co do liczby pięciu, z których czterech jest w służbie Anglika

10.000 złr. 90. Zatem gdy liczba browarów czeskich w ogólności, była niespełna 4 razy większą niż galicyjskich, to jednak browarów wielkich było w Czechach 10 razy tyle co u nas.

Ogółem w całej Przedlitawii było w ruchu 2518 browarów, z których 238 wyrabiały piwo górnej fermentacyi, 1771 dolnej, a 509 górnej i dolnej. Pomiędzy temi browarami było najwięcej, bo 1107, płacących od 1000 do 5000 złr. podatku; najmniej, bo tylko 85, małych, płacących podatek niżej 100 złr. Wielkich browarów, płacących nad 10.000 złr. podatku było 146.

Wódka. Przystępujemy nareszcie do produktu, co do którego żadna z prowincji przedlitawskich nie wytrzyma z Galicyą porównania. Galicya posiadała w kampanii 1867/8 roku 535 gorzeln w ruchu, z których 533 wyrabiały wódkę fabrycznie a tylko 2 służyły do ubocznego przy rolnictwie zatrudnienia. Wprawdzie Niższa i Wyższa Austria, Salzburg, Styrya, Karyntya, Kraina, Tryest, Gorycya i Gradycka z Istrią a szczególnie Tyrol i Vorarlberg, posiadają liczebnie znacznie więcej niż Galicya bo po kilka tysięcy gorzeln, ale są to wszystko bardzo małe przedsiębiorstwa, prowadzone prawie wyłącznie jako uboczne przy rolnictwie zatrudnienia a tylko Niższa Austria, Styrya i Karyntya posiadają ledwie po kilka nieco większych gorzeln. Tak np. Tyrol posiada wprawdzie 10.612 gorzeln, ale z tych 2 tylko opłacają podatek wyżej 100 złr. Z gorzelniami galicyjskimi mogą więc iść w porównanie tylko czeskie, morawskie i szląskie. Czechy najwięcej po Galicyi posiadają gorzeln po 353, z których 342 wyrabiają wódkę fabrycznie; Morawia 186, z tych 165 fabrycznych. Szląsk 117, wszystkie fabryczne. Bukowina 38 także wyłącznie fabrycznych. Gorzeln wielkich, to jest płacących nad 8000 złr. podatku Czechy posiadają prawie tyle co Galicya, jest ich bowiem w Czechach 27 a w Galicyi 26, ale też najmniejszych, których podatek nie dochodzi 100 złr. jest w Czechach 24, podczas gdy Galicya zaledwie 5 tak małych przedsiębiorstw posiada. Równie uderzające różnice napotykamy pomiędzy innymi kategorjami gorzeln czeskich i galicyjskich. Płacących podatek od 100 do 1000 złr. jest w Czechach 30, w Galicyi 48, gorzeln średnich

rozmiarów, których podatek wynosi od 1000 do 4000 złr. jest w Czechach 196, w Galicyi 320, płacących od 4000 do 8000 złr. w Czechach 76, w Galicyi 136. Mniej więcej podobnie rzecz się ma z gorzelniami morawskimi i szląskimi, z tą jedną różnicą, że z powodu znacznie mniejszej ogólnej liczby gorzeln w tych krajach, cyfry przypadające na poszczególne kategorie są jeszcze mniejsze. Bukowina dla zbyt szczupłej liczby gorzeln nie może wchodzić w porównanie, godna jednak uwagi, że gdy w Szląsku, na 117 gorzeln, jest tylko 5 płacących podatek nad 8000 złr. w Bukowinie jest ich 8, chociaż tam wszystkich gorzeln liczą tylko 38.

II. Gościńce, koleje żelazne, poczta, telegrafy.

Gościńce skarbowe i inne drogi. Wszystkie gościńce skarbowe w Galicyi, z końcem roku 1868 miały długości 393 mil 2400 sążni (austr.), inne drogi 819 mil. Cyfry same przez się nie mówią, dopiero w porównaniu z innymi, dla tego dodamy tutaj w okrągłych cyfrach, że jednocześnie Szląsk, miał dróg gościńców skarbowych 43 mil, innych dróg 145 mil, Salzburg gościńców 53 mil, innych dróg 216 mil, Kraina gościńców 65 mil, innych dróg 310 mil, Karyntya gościńców 67 mil, innych dróg 151 mil, Tryest, Gorycya, Gradycka, gościńców 79, innych dróg 230 mil, Wyższa Austria gościńców 90 mil, innych dróg 1003 mil, Morawia gościńców 106, innych dróg 660 mil, Styrya gościńców 110, innych dróg 553 mil, Dalmacya gościńców 124, innych dróg 173 mil, Niższa Austria gościńców 129, innych dróg 478 mil, Tyrol i Vorarlberg gościńców 177, innych dróg 123 mil, Czechy gościńców 562 mil, innych dróg 1474 mil. Cyfry te nie dają jednak jeszcze jasnego o rzeczy pojęcia z powodu nader wielkich różnic w rozległości krajów do których się odnoszą; natomiast obliczenie, jaka długość dróg wypada w każdym kraju na milę kwadratową powierzchni, zastąpi dostatecznie wszelkie rozumowania i najlepiej uwidoczni nasze stosunki.

W Galicyi na milę □ powierzchni wypadło w r. 1868 gościńców skarbowych 1154 sążni innych dróg 2402 sążni, razem 3556 sążni. Inne kraje następowyły po sobie w takim porządku:

Na milę □ powierzchni wypadło:

	gościńców skarbow. sążni.	innych dróg sążni.	razem sążni.
W Tyrolu i Vorarlbergu	1395	969	2364
W Bukowinie	1135	1190	2325
W Salzburgu	1534	1496	3030
W Karyntyi	1506	3364	4870
W Dalmacyi	2247	3117	5364
W Styryi	1129	5671	6800
W Niższej Austrii	1502	5353	7055
W Morawii	1099	6841	7940
W Szląsku	1956	6480	8436
W Krainie	1498	7154	8652
W Czechach	2490	6533	9023
W Tryeście, Gorycyi itd.	2304	7217	9521
W Wyższej Austrii	1738	19.261	20.999

W wykazie tym Galicya zajmowałaby więc czwarte miejsce, to jest po Salzburgu. Nie jest to dla niej bardzo pochlębnem, tem, bardziej, że gdy w ogóle na milę □ w Przedlitawii, wypada w przecięciu 7571 sążni gościńców i dróg, Galicya posiada na 1 milę □ mniej niż połowę tej cyfry, przeciętnej dróg 13 innych prowincyi, w których przecież stosunki terenu nie różnią się tak dalece od galicyjskich, abyśmy twierdzić mogli, że położenie geograficzne Galicyi nie pozwala budować tu więcej dróg. — Rządowi winy przypisać nie można. Przeciętna długość gościńców skarbowych przez rząd budowanych i utrzymywanych wynosi na całą Przedlitawię 1574 sążni na mili □. Gościńce galicyjskie nie dochodzą wprawdzie tej cyfry przeciętnej, lecz długość ich rzeczywista, różni się od cyfry przeciętnej tylko o 320 sążni, podczas gdy rzeczywista długość wszystkich innych dróg nieskarbowych, mniejszą jest od przeciętnej długości (4912 sążni) takichże dróg w innych prowincyach, o 2510 sążni; a ta właśnie ostatnia różnica, ta szczupłość dróg powiatowych i wiejskich, przez gminy utrzymywanych, stawia Galicyę na tak niskim, w porównaniu z innymi krajami, stanowisku, pod względem ułatwień komunikacyjnych, której to potrzebie zresztą tak rząd jak niemniej władze autonomiczne połączonymi siłami starają się zaradzić. (C. d. n.)

Franka Noel, właściciela dóbr na wyspie Eubei, uwięzieni zostali w skutek wypadku pierwszych przesłuchaw. Inny, co właśnie bawił w Tesalonice...

W przyszłym tygodniu ma być straconych 18 złoczyńców, pomiędzy nimi 7 zbójców, w Lumbi, Levadadi, Pyrgos, Zaverda, Naupaktos, Koryncie i Tripolidzie...

W ostatnich zresztą czasach osiągnięto znaczne przezwycięstwa w obwodzie Naupaktos, w Akarnanii, nie długo już może przymować ich będą w gościnie...

(Ułaskawienie.) Michał Baran, właściciel realności, przez sąd obwodowy w Złoczowie za zabójstwo, skazany na 3 lata ciężkiego więzienia...

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Podpalenie. Dnia 17. marca b. r. przed południem zeszło się kilku dziadów u gospodarza lwana Pieca w Zaskowie pod Lwowem...

Sobota stawał dnia 13. b. m. przed kolegium 5 sędziów (przewodn. radea sądowy p. Dziedzicki, oskarz. prokurator państwa i radea sądu wyższego p. Danek, obrońca p. adw. Dr. Nurkowski), i został skazany na 5 lat (wniosek 10 lat) ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu...

Złodziej na łogowy. Franc. Wiśniewski, szewc ze Lwowa, 29 l., stanu wolnego, rz. kal., już 19 razy za kradzież karany a oprócz tego bez liku za inne przestępstwa...

Kradzież. Jakób Weinstein, buchhalter we Lwowie, 29 l., stanu wolnego, starozakonny, kazał sobie

wskutek rozkazu swojego słuźbodawcy, p. Szamesa, wypłacić na poczebie kwotę przekazaną 206 złr. i uciekł do Berna na Morawii...

Weinstein stawał dnia 21. maja przed sądem (przewodn. radea sądowy p. Ortyński, oskarżyciel podprokurator p. dr. Prachtel, który go skazał na 1 rok ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu (wniosek 1 rok). Weinstein przyjął wyrok.

(Komitet domu chorych w Leżajsku ogłosił) wykaz VII. darów na korzyść domu ubogiego w Leżajsku. Na rece JW. starosty w Tarnopolu: JW. br. Konopka z Mikuliniec 18 złr., W. Jabłonowski z Nastasowa 3 złr., na rece W. J. Romaszkana: Minia Krzysztofowicz 3 złr., W. Zbikalska 2 złr., J. Romaszkanowa 2 złr., W. Jan Klementowski 1 złr.; dalej Wielebne siostry św. Urszuli z Dublan 15 złr., W. ks. kan. Oleynger z Tyczyna 2 złr., W. Antonina Keszycaka z Czornawier zebrała prócz 104 fantów 41 złr., 1 dukat w złocie i 1 złr., z parafii Miżyniec 10 cent. Przystem składa komitet podziękowanie W. Antoninie Keszycakiej i w ogóle publiczności czornowieckiej, Starostom powiatowym: Szepepańskiemu w Bóbrce, Merklowi w Jasle, Kadój w Brzesku, Buszyńskiemu w Koszowie, Cassina w Dąbrowy, Boguszowi w Kamionce, Kulezyckiemu w Kaluszu, Kalitowskiemu w Tarnawie, Michniewskiemu w Koltuszow, Chlebikowi w Jarosławiu, Ciszka w Rudkach, w Tarnopolu, w Bóhni, Horodence i Striju.

JW. prezesom rady pow.: Dolabskiemu w Samborze, Zielińskiemu w Nowym-Sączu. — WW. burmistrzom: Szepepańskiemu we Lwowie, Neupauer w Bełżu, Schindlerowi w Bolechowie, Lachowiczowi w Jaworowie, Pyrzyńskiemu w Lubaczowie, Muszyńskiemu w Mościskach, Niemczewskiemu w Sniatynie, Falszowi w Kołaczycach, Patynowi w Strzyżowie. Nareszcie za skwapliwie zbieranie fantów i brzustanów o nas pamięć W. Józefie Szelskiej w Bajkocach i Felicyi Wasilewskiej właścicielce pensjonatu we Lwowie.

W końcu ogłasza komitet, że dla nieprzewidywanych przeszkód zaniósł prośbę do wys. ministerstwa o odroczenie ciągnięcia loteryi na 31. maja.

(Stowarzyszenie urzędników) austriacko-węgierskiej monarchii, o którego znaczeniu i organizacyi pisaliśmy w ubiegłym miesiącu w fejetonie Gazety Lwowskiej złożyło teraz nowy dowód swego nadzwyczajnie szybkiego rozwoju na walnym zgromadzeniu. Pokazuje się ze sprawozdania, że do stowarzyszenia tego przystąpiło w 1869 r. 2618 urzędników, a od czasu założenia razem 12,540 urzędników. Przy końcu 1864 r. towarzystwo miało 49 lokalnych wydziałów a obok tego 91 pełnomocników, 311 lekarzy i 417 agentów. Do oddziału ubezpieczeń od słabości należało 63 członków, do oddziału ubezpieczeń na życie 4040 a do oddziału zaliczkowego 3025. Dochody w r. 1869 znacznie się powiększyły. Z wkładek członków wpłynęło 2985 złr., z należności wpisowych 2988 w premjach oddziału ubezpieczeń na życie 130,727 złr., w premjach oddziału ubezpieczeń od słabości 523 złr., z czynszu 11,467 złr., z wygranej przy sprzedaży papierów wartościowych 4557 złr. Wydatki zarządu wynoszą 27,995 złr. Wzrost wydatków wobec tego wielkiego wzrostu towarzystwa nie jest weale znaczny. Na prowizye i honorarya dla lekarzy wypłacono 11,485 złr., w wypadkach śmierci 31,984 złr. 87 c. Z sprawozdania powyższego pokazuje się, że oddział chorych najmniej liczył uczestników. W oddziale ubezpieczeń na życie ubezpieczyło 1700 stron kapitał 1,479,595 złr. W oddziale zaliczkowym założono pięć nowych konsorecyów. Przychód wynosił 269,219 złr., suma zaliczek udzielonych w r. 1869 wynosi 277,720 złr.

(Korespondencya administracyi.) Świątyni c. k. sąd powiatowy w Załóżcach! — Odebraliśmy przy sz. odezwie z d. 23. maja 1870 l. 40, 8 złr. w. a. jako prenumeraty za 1 półrocze 1870. — Kwit wystawimy jeżeli św. sąd nadeszle nam franko stempel na 7. c. w. a. i markę listową na 5 c. w. a. — Z opłaty za prenumeratę bowiem, nie jest administracya upoważniona opędać podobne wydatki.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Obwieszczenia.

Komitet c. k. towarzystwa gospod. galic. zawiadania niniejszem, iż dnia 14. czerwca b. r. odbędzie się w Kamionce Strumiłowej premiowanie bydła rogatego, z funduszu przez c. k. rząd na ten cel udzielonego.

Premiowane będą, tak całe obory, jako też pojedyncze sztuki.

Zaprasza się przeto hodowców bydła z powiatów: lwowskiego, przemysłańskiego, brodzkiego, kamioneckiego, sokalskiego i żółkiewskiego, ażeby do rzeczzonego opisu bydła swe nadesłać zechcieli.

Z komitetu c. k. Towarzystwa gosp. galic. Lwów dnia 26. maja 1870.

(Zasiewy w Prusach zachodnich.) Według doniesień z Gdańska stan zasiewów w Prusach zachodnich wroży pomyślnie żniwa. Silne tegoroczne mrozy uszkodziły oziminę tylko w miejscach, gdzie śniegu nie było. Mianowicie uszkodzoną została w tych

miejscach pszenica. Żniwa wypadają, o ile już teraz przewidzieć można, pomyślnie, mianowicie co do konieczyay, żyta, pszenicy i rzepaku. Koło Torunia rzepak nie udał się z powodu mrozów silnych w marcu i robaków, które w jesieni zasiew po części zniszczyły.

Ceny targowe w miesiącu kwietniu:

Table with columns: Waga, Wzrost, Miesiąc, and rows for various goods like pszenicy, żyta, jęczmień, owsa, lęczki, kukurudza, ziemniaki, drożdże, sianno, siar drzewa, siar m. kiego, Futnigiawa wawowego, Miara wina, piwa, Wyrobnik z aktem, bez akto.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 28. maja. Hotel George: Hr. Bielski S., z Rożnowa. — Hr. Jabłonowski A., z Hawy. — Br. Hagen S., z Wielkichócz — Greiner G., c. k. pułk., z Żółtaw. — Brykczyński S., z Dydiatycz. — Cholecki T., z Żurawa. — Łaczyński I., z Batiatycz. — Zacharysiwicz M., z Antonówki...

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 28. maja. PP. Hr. Mailly J., do Przemysła. — Hr. Michałowski S., do Bolestraszyce. — Hr. Mniszek W., do Brodów. — Br. Brunicki J., do Wiednia. — Br. Doliniński S., do Dolinian. — Br. Horoch A., do Krakowa. — Br. Kapri W., c. k. major, i Wawrełschka K., c. k. kap., do Kolomyj. — Krankowski L., do Krakowa. — Trafikowski K., c. k. por., do Kolomyj. — Baliński A., do Stanawy. — Czerni kowski J., do Kipiacki. — Lauterice W., do Jaltwengi. — Jachcha A., do Strzyżowa. — Jurskacz A., do Stok. — Korzeński S., do Przemysła. — Łukasiewicz T., do Otyni. — Ochoocy J. i W. i Rogaliński M., do Przemysła. — Ryłski W., do Uhrynowa. — Sasulicz W., do Załucza. — Sołński A., do Sambora. — Tergonde F., do Ulucza. — Uhrynowski J., do Wiednia. — Wysocki J., do Przemysła...

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 28. i 29. maja 1870.

Table with columns: Porę, Barometr, Stopień ciepła, Stan powietrza, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery. Rows for 7. god. zrana, 2. god. po poł., 9. god. wiecz. for two days.

THEATRE.

Dziś (przedst. niem.): „Die Zigeunerin“, wielka opera w 3 aktach.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Table with columns: Efekta, Uskutecz. sprzedaje, Kurs przebiegły, Kurs ostatni (płać, żądają), Złote austriackie. Includes entries for D. 28. maja, Ake. gal. kol. żel. K. L., banku hip. galic., etc.

Table of exchange rates and financial data. Columns: Loan types (Pożyczka w srebrze, Pożyczka w srebrze, Metaliki), Interest rates (Czech, Bukowiny, Galicyi, etc.), and various bank rates (Banku anglo-austr., Inst. kred. dla handlu, etc.).

Table of exchange rates and telegraphic rates. Columns: Exchange rates (Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł.), Telegraph rates (Telegrafowany kurs wiedeński), and various bank rates (Amsterdam, Augsburg, Berlin, etc.).

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 28. maja 1870.

Table of stock market rates (Kurs giełdy wiedeńskiej) for public debt (Dług publiczny) and government bonds (Państwa).

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1223) Obwieszczenie. (2)

L. 2563. C. k. sąd powiatowy w Jasle podaje do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia należności p. Emanuela Friedmana z Jasła w kwocie 78 zł. 75 kr. w. a. z przyn. odbędzie się na dn. 28. czerwca, 20. lipca i 8. sierpnia 1870, zawsze o 10tej godzinie przed południem sprzedaż realności pod Nr. k. 214 w Jasle położonej, p. Józefa Schwabenthala własnej, protokołem z dnia 17. września 1867 do l. 2237 na 500 zł. oszacowanej z nadmiernieniem, że realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko za lub nad cenę szacunkową, na trzecim zaś i poniżej takowej sprzedana będzie.

Akt oszacowania i warunki licytacji mogą być w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane. Chęć kupienia mający zechcą się na powyższych terminach zgłosić. Z c. k. sądu powiatowego. Jasło, dnia 15. maja 1870.

(1227) E d y k t. (2)

L. 19572. C. k. Lwowski sąd krajowy p. Zofię Pawlikowską niniejszym edyktem zawiadamia, że w skutek prośby Mojżesza Kuzimira z dnia 16. marca 1869 do l. 5955, intabulacja tegoż za właściciela połowy sumy 800 zł. w. a. na dobrach Rosolin zabezpieczonej uchwałą z dnia 1. maja 1869 do liczby 18535 dozwoloną została. Ponieważ miejsce pobytu p. Zofii Pawlikowskiej jest nieznaną, przeto dla niej i na jej koszt i zabezpieczenie tutejszego p. adwokata Dra. Zuckera z zastępstwem p. adwokata Dra. Diamanda za kuratora ustanawiając, jemu tąż uchwałą tabularną doręcza się. Z c. k. sądu krajowego. Lwów, dnia 30. kwietnia 1870.

(1221) Concurs-Ausschreibung. (2)

Nro. 410-Pr. Eine Bezirksrichterstelle mit dem Gehalte jährlicher 1300 fl. öst. W. ist bei dem Bezirksgerichte Gurahomora zu besetzen. — Bewerber um diese Stelle haben ihre Gesuche binnen 14 Tagen bei diesem Landesgerichtspräsidentium einzubringen. Vom Präsidium des k. k. Landesgerichtes. Czernowitz, am 24. Mai 1870.

(1184) E d y k t. (3)

L. 10305. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Władysław Fechner, Paulina Fechner, Izabella Kuźmin i Józef Kawiecki, przeciw Tadeuszowi Jastrzębskiemu, Józefowi Ubysz i Konstancji Jastrzębskiej pod dniem 28. lutego 1870 do l. 10305 pozew o orzeczenie, że prawo pozwanym do sumy 27430 zł. 2 gr. z 7 proc. odsetkami, z ugody z datą Łatyczow 16go sierpnia 1788 pochodzące, dawniej w stanie biernym sum 82320 zł. i 53000 zł. względnie 1/4 części tychże na dobrach Białymkamiem z przyległościami dom. 24. p. 3. n. 7. on. et pag. 13. n. 6. on. zapisanych jak Contr. nov. 17. pag. 441. n. 11. on. dla małżonków Tadeusza i Konstancji Jastrzębskich i Józefa Ubysza

zahypotekowanej, już nie istnieje, i że suma ta 27430 zł. 2 gr. z tabeli kolokacyjnej, ma być eliminowaną. wniesli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego termin do ustnego postępowania na dzień 28. czerwca 1870 o godz. 10. rano wyznaczony został. Gdy miejsce pobytu Tadeusza Jastrzębskiego i Konstancji Jastrzębskiej nie jest wiadome, a zatem c. k. sąd krajowy dla zastępowania tychże nieobecnych i na ich koszt i szkodę tutejszego adwokata p. Dra. Nurkowskiego kuratorem, a jego zastępcą adwokata Dra. Majewskiego mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie. Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych, aby w należyłym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, ogółem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli. Od c. k. sądu krajowego. Lwów, dnia 19. marca 1870.

Od c. k. sądu krajowego. Lwów, dnia 19. marca 1870.

(1197) Grundmachung. (3) Nro. 2521. Vom Kossower k. k. Bezirksgerichte wird bekannt gemacht, daß über Einbringung des Stanislaw k. k. Kreisgerichtes vom 13. April 1870 Bl. 4648 zur Einbringung der Wechselerforderungen des Itzig Eltiss pr. 29 fl. und 46 fl. öst. W. f. N. G. die dem Jakiw Michaleczuk eigenthümlich gehörende, in Alt-Kossow unter Nro. 63 rep. 562 gelegene keinen Grundbuchsteuer bildende Realität in 3 Terminen, am 30. Juni, 21. Juli und 11. August 1870, allemal um 10 Uhr Vormittags h. g. öffentlich, und zwar: im ersten und zweiten Termine nur über oder um den Schätzungswert pr. 850 fl. öst. W., hingegen im dritten Termine auch unter demselben an den Meistbietenden veräußert werden wird. Das Badium beträgt 85 fl. öst. W. Der Pfändungs- und Schätzungsact können in der h. g. Registratur eingesehen werden, hingegen werden die Kaufstüben bezüglich der Steuern an das Kossower k. k. Steueramt gewiesen. k. k. Bezirksgericht. Kossow, am 12. Mai 1870.

Od c. k. sądu krajowego. Lwów, dnia 19. marca 1870.

(1215) E d y k t. (3)

Nr. 15647. Ces. król. sąd krajowy Lwowski Maryannie z Matkowskich Dąbrowskiej, z miejsca pobytu nieznanego, niniejszym wiadomo czyni, że Karol Kozakiewicz pod dniem 28. marca 1870 l. 15647 wniosł przeciw niej pozew o uznanie, że zabezpieczona Dom. 31, pag. 561 n. 11 i 12 on. suma 200 zł. w. a. jest zapłaconą, i że z realności pod N. 118 1/4 i 175 1/4 wykresloną być ma, w skutek tego ustanowił sąd dla niej kuratora w osobie p. adwokata Dr. Krattera z substytucją p. adwokata Dr. Gregorowicza, i doręczywszy temuż kuratorowi pozew wyznaczony do ustnej rozprawy termin na dzień 20. czerwca 1870 o godzinie 10tej rano. Wzywa się przeto nieo-

becną Maryannę z Matkowskich Dąbrowską, ażeby na powyższym terminie osobiście lub przez pełnomocnika stanęła, w przeciwnym bowiem razie proces ten z ustanowionym jej kuratorem przeprowadzonym będzie. Z c. k. sądu krajowego. Lwów, dnia 2. kwietnia 1870.

(1208) Konkurs. (3)

Nr. 548-Pr. Opróżniona przy c. k. sądzie obwodowym w Złoczowie posiadła pomocnika woźnego z roczną płacą 300 zł. w. a. jest do obsadzenia. Ubiegający się o posadę tę mają wniesić podania, zaopatrzone dotyczącymi dokumentami, do Prezydium rzeczonoego c. k. sądu, w drodze ustawami wskazanej, najpóźniej do dni 14tu, licząc od trzeciego zamieszczenia niniejszego ogłoszenia w urzędowej części Gazety Lwowskiej. Tylko podania zaliczonych w poczet służby c. k. sądów, albo c. k. urzędów, lub też zaliczonych w poczet zaprenotowanych aspirantów z c. k. armii mogą być uwzględnione. Z Prezydium c. k. sądu obwodowego. Złoczów, dnia 21. marca 1870.

(1195) E d y k t. (3)

L. 584. C. k. sąd powiatowy w Brzozowie wszem obec wiadomo czyni, że na dniu 18go marca 1868 zmarł w Domaradzu pod Nr. 294 Michał Gosztyła z pozostawieniem ostatniej woli, do którego spadku z miejsca niewiadomy syn jego Franciszek Gosztyła, jako współspadkobierca z prawa powołany jest, wzywa się go więc, aby się w przeciągu jednego roku do sądu tutejszego z oświadczeniem swoim zgłosił, inaczej rozprawa będzie miała miejsce z drugimi spadkobiercami i kuratorem w osobie Jędrzeja Gosztyły dla niego postanowionym. Z c. k. sądu powiatowego. Brzozów, dnia 20. kwietnia 1870.

(1216) E d y k t. (3)

Nr. 15648. Ces. król. sąd krajowy Lwowski Maryannie z Matkowskich Dąbrowskiej, z miejsca pobytu niewiadomej, niniejszym wiadomo czyni, że Karol Kozakiewicz pod dniem 28go marca 1870 do l. 15648 wytoczył przeciw niej pozew o uznanie, że suma 200 zł. z p. n. dom. 31, pag. 561 n. 10 i 13 on. intabulowana jest zapłaconą, i że z realności pod N. 118 1/4 i 175 1/4 wykresloną być ma, w skutek tego ustanowił sąd dla niej kuratora w osobie p. adwokata Dr. Krattera z substytucją p. adwokata Dr. Gregorowicza, i doręczywszy temuż kuratorowi pozew wyznaczony do rozprawy ustnej wyznaczyl termin na dzień 20. czerwca 1870 o godzinie 10tej przed południem. Wzywa przeto nieobecną Maryannę z Matkowskich Dąbrowską, ażeby na powyższym terminie osobiście lub przez pełnomocnika stanęła się, w przeciwnym bowiem razie proces ten z jej kuratorem przeprowadzonym będzie. Z c. k. sądu krajowego. Lwów, dnia 2. kwietnia 1870.

(1185) **E d y k t.** (3)

Nr. 14073. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że p. Maryanna Buriak przeciw Annie Dębińskiej i spadkobiercom Józefa Dębińskiego Antoniemu i Wincentemu Dębińskim, z miejsca pobytu nieznanym, a w razie ich śmierci ich z miejsca pobytu nieznanym spadkobiercom o extabulowanie z realności pod L. 150¹/₄ sumy 91 złr. 8³/₄ kr. w księdze dom. 35, pag. 52 n. 3 on. zaprenotowanej, pozew dnia 20. marca 1870 do l. 14073 wniosła i o pomoc sądową prosiła, w skutek czego dzień sądowy do ustnej rozprawy na dzień 21. czerwca 1870 ógodz. 10. rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych Anny Dębińskiej czyli Dembińskiej, tudzież Antoniego i Wincentego Dębińskich jest nieznanne, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania tychże i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dr. Gregorowicza z zastępstwem p. adwokata Dr. Wolskiego kuratora mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicji przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapoznanych, aby w należytych czasie osobiście stanęli, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, ogółem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Od c. k. sądu krajowego.
Lwów dnia 26. marca 1870.

(1181) **E d y k t.** (3)

Nr. 59. Ces. król. sąd powiatowy w Dębicy podaje do wiadomości, że w skutek rekwizycji c. k. sądu obwodowego w Tarnowie daty 23go grudnia 1869 l. 18816 w celu zaspokojenia reszty wierzytelności wekslowej Franciszki Tumanowej w kwocie 128 złr. 36 kr. z większej 210 złr. w. a. pochodzącej z p. n. odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Dębicy w drodze egzekucji przymusowa sprzedaż realności pod Nr. 142/147 w Dębicy położonej, wedle ks. gł. tom. II. pag. 47 i 49 n. 6, 7, 8 haer., Jakóba Herza własnej, obecnie do egzekutorów Jakóba Herza spadkobierców, jako to: Małki z Herzów Padawerowej, Mojżesza i Wigdora Herzów należącej, w dwóch terminach, a to: dnia 25. sierpnia 1870 i dnia 26. września 1870, każdą razą o godzinie 10tej przed południem pod następującymi warunkami:

1. Za cenę wywołania tej realności, co stanowi się jej cena szacunkowa w sumie 6900 złr. w. a. Na powyższych dwóch terminach licytacyjnych sprzedaną być może wspomniana realność tylko za ową cenę, lub też za wyższą.

2. Realność ta sprzedaje się ryczałtem.

3. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacji okrągłą kwotę 690 złr. w. a. jako zakład albo w gotówce, albo w obligacjach rządowych lub indemnizacyjnych, albo w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego, albo nareszcie w listach zastawnych c. k. uprzyw. galic. akcyjnego banku hipotecznego z niezapadłymi kuponami i talonami podług ostatniego w Gazecie Lwowskiej umieszczonego kursu nie przewyższającego wartości nominalnej do rąk komisji licytacyjnej złożyć, który to zakład kupiciela do depozytu złożonym, innym zaś licytującym zwróconym będzie.

4. Kupiciel obowiązany jest w przeciągu dni 30 po doręczeniu uchwały akt licytacji do sądu przyjmującej trzecią część ceny kupna do depozytu c. k. sądu powiatowego w Dębicy złożyć, w którą w gotówce złożony zakład wliczony, zaś zakład w papierach publicznych kupicielowi po złożeniu w gotówce trzeciej części ceny kupna zwrócony będzie.

5. Zaraz po złożeniu trzeciej części ceny kupna kupicielowi nawet bez jego żądania dekret własności zaliczowanej realności wydanym, on za właściciela tejże intabulowanym, i ta realność w fizyczne jego posiadanie, jednakże na jego własny koszt oddaną zostanie, a zarazem z takowej wszystkie ciężary hipoteczne, z wyjątkiem ciężarów gruntowych, które kupiciel bez strącenia z ceny kupna na siebie przyjąć będzie winien, zmasane i na resztującą cenę kupna przeniesione, a równocześnie z intabulacją własności kupiciela w ich stanie biernym kupionej realności resztujące ²/₃ części ceny kupna, tudzież obowiązki kupiciela w warunkach 6, 7 i 8 wyrażone, na rzecz wspólnej masy wierzycieli dotychczasowego właściciela intabulowane będą.

6. Kupiciel obowiązany jest od dnia osiągnięcia fizycznego posiadania kupionej realności od resztujących ²/₃ części ceny kupna odsetki 6% rocznie w półrocznie z góry zapadających ratach do depozytu sądu powiatowego w Dębicy składać, sam zaś kapitał, to jest ²/₃ części ceny kupna w przeciągu dni 30 po prawomocności tabeli płatniczej albo do depozytu sądowego złożyć, albo tę resztującą cenę kupna tym, którym przeznaczoną będzie podług tabeli płatniczej wypłacić, albo też z wierzycielami hipotecznymi inaczej się ułożyć i przed sądem w 30 dniach się wykazać. Długi hipoteczne, którychby od-

powiedni wierzyciele przed przysłużającym może wypowiedzeniem przyjąć nie chcieli, winien będzie kupiciel podług §. 436. ps. na siebie do zapłaty przyjąć, o ile na to cena kupna starczyć będzie.

7. Od dnia osiągniętego fizycznego posiadania kupiciel obowiązany będzie realności podatki monarchiczne, publiczne daniny i wszelkie z posiadaniem połączone ciężary z własnego majątku opłacać, jako też należyłość od przeniesienia własności sam ponieść.

8. Jeżeli kupiciel któremu z powyższych warunków zadosyć nie uczyni, natenczas na żądanie któregokolwiek wierzyciela lub dłużnika relicytacja kupionej realności bez nowego oszacowania na jego koszt i niebezpieczeństwo rozpisana, i ta realność także niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu w jednym terminie według przepisu prawa sprzedaną, a wiarodolny kupiciel za wszystkie wyniknąć mogące szkody nie tylko złożonym zakładem, lecz całym swoim majątkiem odpowiedzialnym będzie.

9. Jeżeliby rzeczona realność w powyższych dwóch terminach sprzedana nie była, na ten wypadek wzywa się wszystkich wierzycieli na dzień 20. października 1870 do c. k. sądu powiatowego w Dębicy do ułożenia warunków ułatwiających, poczem licytacja w trzecim terminie rozpisana będzie, na którym to terminie realność także niżej ceny szacunku najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

10. Chęć kupienia mającym wolno jest wyciąg tabularny, akt oszacowania w registraturze ces. kr. sądu powiatowego w Dębicy przepisać lub przejrzeć.

O tem zawiadamia się obie strony, tudzież wierzycieli hipotecznych do rąk własnych, tych zaś, którymby obecna rezolucja licytacyjną rozpisującą z jakiegobądź powodu przed terminem licytacji doręczoną nie była, i tych, którzyby na hipotekę tej realności po dniu 24. maja 1869 weszli, przez kuratora c. k. notaryusza p. Trzecieckiego i tym edyktem.

Z c. k. sądu powiatowego.
Dębica, dnia 14. kwietnia 1870.

(1200) **E d y k t.** (3)

L. 551. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu podaje do publicznej wiadomości, iż w skutek prośby Ludwiki Kosińskiej dozwala i rozpisuje celem zaspokojenia sumy wekslowej 400 zł. a. w. z procentem po 6proc. od dnia 13. stycznia 1866 i kosztami w ilości 11 zł. 68 kr., 10 zł. 12 kr. a. w. już poprzednio przyznaniem, niemniej i kosztami obecnie przyznaniem w ilości umiarkowanej 19 zł. a. w. po przeprowadzonej egzekucyjnej intabulacji w myśl dekretu nadwornego z dn. 27. października 1797 l. 385 ekzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytację sumy 9450 zł. z procentem w stanie biernym części dóbr Mogilno, do Franciszka Głębockiego należącej, dom. 332. pag. 44. n. 44. on. na rzecz Elżbiety Głębockiej intabulowanej, którąto licytacja odbędzie się pod następującymi warunkami.

1. Przedmiotem sprzedaży jest suma 9450 zł. a. w. w stanie biernym części dóbr Mogilno do pana Franciszka Głębockiego należącej, wedle Dom. 332. pag. 44. n. 44. on. na rzecz p. Elżbiety Głębockiej. intabulowana wraz z procentem i dotychczas obowiązkiem co do zapłaty.

2. Za cenę wywołania oznacza się wartość nominalną, t. j. suma 9450 zł. a. w., a sprzedaż skutecznia się w trzech terminach, t. j. w dniach 23. czerwca, 15. lipca i 9. sierpnia 1870, każdego razu o godz. 10. przed południem w kancelaryi c. k. no-

taryusza Żywickiego jako komisarza sądowego w ten sposób, że ta suma w pierwszych dwóch terminach niżej sumy wywołania, zatem w mniej jak 9450 zł. a. w. nie będzie sprzedaną, w trzecim zaś terminie także niżej tej ceny i za jakkolwiek cenę będzie sprzedaną.

3. Przystępujący do licytacji winien ¹/₁₀ część ceny wywołania, t. j. sumę 945 zł. a. w. w gotówce lub papierach rządowych, lub listach zastawnych takowych instytucji kredytowych, które przez rząd są upoważnione do ich wydania, które wszystkie papiery będą przyjęte w wartości ostatniego kursu Gady wiedeńskiej okazującej się, jako zakład rozpoczęciem licytacji złożyć do rąk komisji licytacyjnej. Zakład przez największą cenę ofiarującego złożony będzie zatrzymanym, innym zaś licytantom zaraz po ukończonej licytacji zostanie zwróconym.

Chęć kupienia mającym wolno wyciąg tabularny tej sumy przejrzeć w aktach sądowych.

O tem rozpisaniu licytacji zawiadamia się obydwie strony, dalej właściciela mającego dóbr Mogilno, na której suma sprzedac się mająca jest intabulowaną i wierzycieli na owej sumie hipotecznej zahypotekowanych, do rąk własnych, tych zaś wierzycieli, którzyby z miejsca pobytu lub z życia byli niewiadomi lub w dniu 27. grudnia 1869 na hipotekę sumy sprzedać się mającej weszli, lub którymby uchwała licytacyjna przed terminem lub też weale doręczoną być nie mogła, do rąk kuratora p. adwokata Jarosza jednocześnie ustanowionego.

Z c. k. sądu obwodowego.
Nowy Sącz, dnia 9. maja 1870.

(1204) **E d y k t.** (3)

L. 19700. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Stanisław i Izidor Łęczyńscy przeciw Józefowi Łodyńskiemu i spadkobiercom Anieli z Witowskich Humienieckiej, jako to: Ludwice Stupnickiej, Feliksowi Leandrowi i Dominicy Humienieckim dnia 16. kwietnia 1870 do l. 19700 pozew o ekstabulację ¹/₂ części sum 100 zł. 35 kr., 179 zł. 54⁵/₁₀ kr., 179 zł. 54⁵/₁₀ kr. i 129 zł. 17 kr. m. k. z sumy 11400 zł. pol. dom. 129. p. 90. n. 99. intabulowanej, pochodzących, dla Józefa Łodyńskiego dom. 175. pag. 126. n. 129. on. intabulowanych, jako też o ekstabulacji kwoty 140 złr. 15¹/₂ kr. m. k. z sumy 11400 zł. pol. spadkobiercom Anieli Humienieckiej należącej z hipoteki części dóbr Batiatycze wniosli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego dzień sądowy do ustnej rozprawy na 20go czerwca 1870 o godzinie 10. rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu tak Józefa Łodyńskiego jako też spadkobierców Anieli z Witowskich Humienieckiej nie jest wiadome, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania tychże i na koszt i szkodę tutejszego p. adwokata Dra. Popiela z zastępstwem p. adwokata Dra. Gottlieba kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicji przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapoznanych, aby w należytych czasie osobiście stanęli lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmili, ogółem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 23. kwietnia 1870.

Doniesienia prywatne.

Filiale der k. k. priv. allgemeinen Verkehrsbank in Krakau.

K u n d m a c h u n g.

Die gefertigte Filiale gibt hiermit bekannt, daß gemäß §. 23 des Reglements, die bei ihrer Pfandleih-Anstalt bis inclusive 30. April 1870 verfallenen Pfänder, und zwar:

P R Ä Z I O S E N,

bestehend in: goldenen und silbernen Uhren, Leuchtern, Löffeln, Messern, Gabeln, Ringen, Ketten, Korallen, Perlen Kauten etc.

am 7. und 8. Juni 1870 um 9 Uhr Vormittags

am Ringe im Hause Nr. 51 im Wege der öffentlichen Licitation, an den Meistbietenden gegen gleich baare Bezahlung werden verkauft werden.

Die Besitzer der von derselben Filiale ausgestellten Pfandscheine werden zugleich aufgefordert, etwaige, bei der obigen abgehaltenen Licitation, sich ergebende Ueberschüsse bis längstens 30. Juni 1873 abzuholen. Die bis dahin nicht behobenen Ueberschüsse verfallen zu Gunsten des Gesellschaftsfondes (§. 21 der Statuten).

Krakau, am 20. Mai 1870.

Filiale der k. k. priv. allgemeinen Verkehrsbank in Krakau.

(1190--2)